

חיי דעת

לימודי דעת
LIMUDEI DAAT
ללמוד • לדעת • להתקדם

הלכות ראש השנה (שחל בשבת)

ערב ראש השנה

תענית בערב ראש השנה

כתב השולחן ערוך: 'נוהגים להתענות ערב ראש השנה' (תקפא סעיף ב). ומותר לאכול בסעודת מצווה וכן בסיום מסכת.

ואין צריך לקבל התענית מבעוד יום.

עיקר המנהג לצום הוא עד חצות היום.

גם הממשיכים להתענות לאחר חצות לא ישלימו התענית, כדי שלא יכנס ליום טוב כשהוא מעונה.

בזמנינו, כיון שהדורות חלשים לא נהגו הכל להתענות בערב ראש השנה, ומי שחלש אינו מתענה. והמתענה יאמר במנחה 'ענינו', ואם מתפלל מאוחר יכול לאכול קודם מנחה.

התרת נדרים

בערב ראש השנה אחר תפילת שחרית נוהגים לעשות התרת נדרים כפי הנוסח הנדפס בסידורים.

התרת נדרים נעשית בפני שלושה אנשים גדולים שנתמלא זקנם.

קרובי משפחה של מבקש ההתרה יכולים לעשות לו התרת נדרים.

התרת נדרים לנשים

גם נשים צריכות לעשות התרת נדרים וכך נוהגים בירושלים שנשים עושות התרת בפני שלושה אנשים (ולא כדאי לסמוך על שמיעת כל נדרי בליל י"כ).

אבל אישה אינה יכולה להתיר נדרים לאחרים.

יכולה האישה להתיר נדרים בפני שלושת בניה או שאר קרובים (ובלבד שהם גדולים ויש להם זקן) אבל בעל אינו יכול להצטרף להתיר נדרי אישתו.

כמו כן, יכולה אישה למנות את בעלה לשליח להתיר את נדריה, ויבקש משלושת האנשים המתירים נדריו שיתירו אף את נדרי אישתו. והמתירים יאמרו לו: "מותר לה".

הערה: רק הבעל יכול להיות שליח להתיר נדרי אישתו ולא קרוב משפחה אחר.

אין תוקעים בערב ראש השנה

בערב ראש השנה אין תוקעין בשופר כמו שנוהגים בכל יום בחודש אלול לאחר תפילת שחרית, והטעם כדי להפסיק בין תקיעות רשות לתקיעות חובה.

הכנות לראש השנה

תספורת וכיבוס הבגדים

"מכבסין ומסתפרין בערב ראש השנה" (שו"ע תקפ"א ס"ה)

מסתפרים בערב ראש השנה כדי להראות שאנו בטוחים שד' יוצא לצדק את משפטינו.

בראש השנה לובשים בגדי חג, אך לא ילבש בגדי משי או רקמה כדי שראשו יהיה עסוק במורא יום הדין.

טבילה

נוהגים לטבול בערב ראש השנה משום טומאה, ולכתחילה אין להקדים את הטבילה יותר משעה קודם חצות.

הכנת הנרות לשני ימי ראש השנה

מכיון שראש השנה הוא שני ימי חג, יש להבהב את הנרות ולהכניסם בשביל ליל שני של חג, ומי שמדביק נרות בפמטו ידביקם בערב חג משום שביום טוב אסור להמיס נרות ולהדביקן.

בשנה זו (תשפ"ז) יום א של ר"ה יוצא בשבת קודש שאסור לבשל [שלא כבכל יום טוב] ולכן צריך שימת לב להכין את כל המאכלים והתבשילים קודם כניסת ר"ה.

פרי חדש

מכנים פרי חדש לצורך ברכת "שהחיינו" לקידוש ליל שני של ר"ה.

ליל ראש השנה

הדלקת נרות

בשנה זו (תשפ"ז) שחל ר"ה בשבת צריך להזהר להדליק את הנרות עד זמן הדלקת נרות, משום שבשבת אסור להדליק נר.

בברכת הדלקת הנרות מברכת שתי ברכות "להדליק נר של שבת ויום טוב" ו"שהחיינו".

בשעת הקידוש לא תענה האישה אמן על ברכת שהחיינו כי כבר יצאה ידי הברכה בשעת הדלקת הנרות.

לשנה טובה תכתב ותחתם

מברכים איש את רעהו: "לשנה טובה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים".

לאישה אומרים "לשנה טובה תכתבי ותחתמי לאלתר לחיים טובים" (שלחן ערוך תקפ"ב)

מצוות אכילה בראש השנה

אוכלים ושותים ושמחים בראש השנה, ואוכלים בשר ומיני מתיקה. כפי שאומר עזרא הנביא: "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים כי קדוש היום לאדונינו".

ולא יאכל יותר מדי, כדי שיראת ד' תהיה על פניו.

אכילת הסימנים

נוהגים לאכול בראש השנה מאכלים המורים לסימן טוב:

*נוהגים לטבול את פרוסת המוציא בדבש ולא במלח, ונהגו לעשות כן גם בערב יום כיפור לסימן שנה טובה, (יש הנוהגים לעשות כן עד אחרי שמחת תורה).

*נוהגים להטביל תפוח בדבש, מברך בורא פרי העץ אוכל קצת ואומר: "יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה".

*אוכל תמר ואומר: "יהי רצון... שיתמו שונאינו".

*אוכל רוביא (ירק) ומברך לפני כן בורא פרי האדמה אוכל קצת ואומר: "יהי רצון... שירבו זכויותינו".

*ויש אוכלים רימונים ואומרים "יהי רצון... שנרבה זכויותינו כרימון".

*ועל כרתי אומר יהי רצון... שיכרתו שונאינו...".

*ויש שנהגו לאכול סילקא ויאמר עליו "יהי רצון... שיסתלקו אויבינו".

*על קרא יאמר: "יהי רצון... שיקרא גזר דיננו", ויקראו לפניך זכויותינו".

*נוהגים גם לאכול ראש של דג, או ראש של כבש ואומרים: "יהי רצון שנהיה לראש ולא לזנב".

כל מקום ינהג לפי מנהגו, יש מקומות שהוסיפו מנהגים רבים על אלו.

יש שנהגו לעשות הסימנים גם בלילה השני.

כשאומר את ה"יהי רצון" יתעורר בתשובה ויתפלל על זה בלב שלם (השל"ה).

מאכלים שנוהגים שלא לאוכלם

נוהגים שלא לאכול בראש השנה דברים חמוצים, כמו פירות חמוצים, או דג שנתבשל בחומץ וכדו'.

כמו כן נמנעים מלאכול אגוזים בראש השנה מפני שאגוז בגימטריה=חטא.

"והנה כל אלו הענינים עושין הכל לסימן טוב ולכן פשיטא שיזהר מאד שלא לכעוס בימים אלו מלבד גודל האיסור, כדי שיהיה לסימן טוב, רק יהיה שמח ליבו ובטוח בד' עם התשובה ומעשים טובים" (משנה ברורה תקפ"ג ה').

"יעלה ויבוא"

בראש השנה מוסיף יעלה ויבוא בברכת המזון (וגם בתפילה).

ביום ראשון של ר"ה שחל בשבת צריך להוסיף בברכת המזון גם 'רצה'.

השוכח לומר יעלה ויבוא בברכת המזון בר"ה אינו חוזר.

ואם שכח 'רצה' בשתי הסעודות הראשונות חוזר.

יום ראש השנה

לאחר התפילה יחזור לביתו לאכול סעודת חג, וישמח בחג במאכל ובמשתה. ויזהר שלא לדבר דברי בטלה בחג.

נוהגים שלא לילך לישון במשך שני ימי ראש השנה (ולחמשיך את שנתו לאחר הזריחה-אין חשש!).

הסיבה למנהג זה: משום שנאמר בירושלמי שמי שישן בראש השנה ישן מזלו כל השנה...

ואם ראשו כבד עליו ולא יכול בלי לישון יישן מעט, ההולך בטל בראש השנה הרי הוא כישן! ולכן יעסוק בתורה ודברי קדושה. ויש שנהגו לגמור בראש השנה כל ספר התהילים.

תשליך

נוהגים לילך ביום של ראש השנה לאחר מנחה לפני שקיעת החמה למקום מים (עדיף למקום שיש שם

דגים חיים) ואומרים שם "תשליך" לפי הנוסח המצוי בסידורים.

השנה שחל ר"ה בשבת נוהגים לומר את ה'תשליך' ביום שני של ר"ה.

הולכים למקום שיש בו מים- בשביל להזכיר את עקידת יצחק ואת מעשה

השטן שהפך לנהר והגיעו המים עד צוארו של אברהם אבינו.

יש אומרים 'תשליך' במקום גבוה שרואים משם את הים. ובירושלים נהגו לומר תשליך ליד בור המים שבחצר.

הנשים תקפידנה שלא ללכת בעירובי'א עם הגברים, כדי שלא יצא מכשול בגללן.

סעודה שלישית

בשנה זו שחל יום טוב ראשון של ר"ה בשבת צריך לאכול סעודה שלישית.

לכתחילה יש להתחיל בסעודה זו קודם שעה תשיעית [השנה שנת תשפ"ז עד שעה 15:40] ואם מתחיל לאכול אח"כ יש לאכול רק מעט יותר מכביצה פת.

הכנה מיום ראשון של ר"ה ליום שני

אסור להכין שום דבר מיו"ט ראשון של ר"ה ליו"ט שני ויש להזהר שלא להתחיל בהכנות לסעודת יום טוב שני רק לאחר צאת הכוכבים.

ליל שני של ר"ה

הדלקת נרות

מדליקים נרות רק אחר צאת הכוכבים ומברכות הנשים שתי ברכות: 'להדליק נר של יו"ט' ו'שהחיינו'.

בהדלקת הנרות תעביר האישה אש מאש שכבר דולקת (כגון נר נשמה) וחס וחלילה שלא תדליק אש חדשה ביום טוב, ואחר שמדליקה אסור לכבות את הגפרור, אלא תניח אותו בזהירות, שיכבה מאליו.

פרי חדש

כיון שנחלקו הפוסקים אם יום שני של ראש השנה הוא המשך של יום ראשון או שהוא יום טוב חדש ויש לברך עליו 'שהחיינו', לכתחילה יש ליקח פרי חדש או בגד חדש, ולכוין בשעת הקידוש גם עליו. בדיעבד, יברך שהחיינו גם אם אין לו בגד או פרי חדש.

ברכות השופר

התוקע מברך שתי ברכות: "לשמוע קול שופר" ו-"שהחיינו", ומכוון להוציא את השומעים.

השומעים יענו אמן ולא ידברו עד לאחר תפילת מוסף, בסיום כל המאה קולות.

לכתחילה יש לעמוד בכל התקיעות, ובתקיעות מוסף שנקראות "תקיעות מעומד" יזהר של להשען על שום דבר (ומ"מ בדיעבד יצא גם בשיבה).

בזמן התקיעות יתרכז ולא יסיח דעתו מהן. יש לשמוע את כל התקיעה מתחילתה ועד סופה, ומשום כך צריך לשמור על השקט בזמן התקיעות (ויזהירו את הקטנים שלא ירעישו!).

כן ראוי לכל אדם לדעת באיזו תקיעה בסדר התקיעות אוחזים, כך יוכל לכוון בכל תקיעה ותקיעה.

הנמצא בביתו ושומע תקיעות מבית כנסת סמוך ומתכוון לצאת ידי חובה יוצא ידי חובת תקיעת שופר כי התוקע בבית הכנסת מכוון להוציא ידי חובה את כל השומעים.

נשים וחולים אשר אינם הולכים לבית הכנסת ובא אחר לתקוע להם, יברכו הם את הברכות ולא התוקע.

הערה: אסור לתקוע בראש השנה סתם שלא לצורך.

מן הדין אין לאכול לפני התקיעות אבל לשותות מותר. ומי שליבו חלש יעשה קידוש ויטעם מעט [מיני מזונות או פירות], וכן נוהגים רב העם בזמנינו.

נשים- מותר להן לאכול קודם התקיעות ואפילו סעודה כיון שמעיקר הדין פטורות מתקיעת שופר [מצות עשה שהזמן גרמא]

חייב

חייב כל אדם לשמוע תקיעת שופר בראש השנה, לכל הפחות שלושים קולות [ג' פעמים תשר"ת תש"ת תר"ת]. ונוהגים לתקוע 100 קולות. חולה או זקן יוצאים ידי חובה בשלושים קולות בלבד.

כמו כן הנשים, למרות שפטורות קבלו על עצמן לשמוע תקיעת שופר כחובה גמורה, אולם די להן בשמיעת שלושים קולות.

קטן שהגיע לגיל חינוך חייב אביו להביאו לבית הכנסת לשמוע תקיעת שופר, ואינו חייב לשמוע את כל המאה קולות.

גיל חינוך הוא ממתי שהקטן מסוגל לשבת בשקט בזמן התקיעות.

תפילות ראש השנה

בראש השנה מוסיפים פיוטים לפי מנהג המקום ויאמר את הפיוטים עם הקהל ולא יפרוש מן הציבור.

בזמן חזרת הש"ץ צריך הציבור לעמוד, אבל בשעת אמירת הפיוטים אין זה נחשב חזרת הש"ץ. אולם בשעה שפותחין את ארון הקודש יש שנהגו לעמוד גם באמירת פיוטים.

יש הנוהגים להתפלל את תפילות הימים הנוראים בעמידה כפופה, ויזקפו לפני מקומות הכריעה.

בראש השנה יכול לבקש בקשות אישיות על עצמו ובני ביתו, ומה שכתוב בזוהר להימנע מכך מדובר במי שאינו מתפלל כלל על כבוד השכינה, אבל לאחר שהתפלל על כבוד השכינה יכול להוסיף ולהתפלל על עניניו האישיים.

בחזרת הש"ץ של מוסף אומרים את תפילת 'עלינו לשבח' כשארון הקודש פתוח, וכורעים על הרצפה ונופלים על פניהם ואומרים: "ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים" וגו'.

דיני תקיעת שופר

בשנה זו שחל י"ט ראשון של ר"ה בשבת אין תוקעים בשופר ביום הראשון אלא רק ביום השני.

**ללומדי לימודי דעת,
לבני משפחותיהם ולכל בית ישראל**

שנה טובה ומבורכת
שנת גאולה וישועה
שנה שנזכה להפיץ את לימוד התורה
ולהרבות חיילים לאוריינתא.

מאחלים
רבני הארגון וכל צוות לימודי דעת

**שנה
טובה!**